

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. marts 2017
Kontor: Straffuldbydelseskantoret
Sagsbeh: Camilla Brinch Rasmussen
Sagsnr.: 2017-0037-0173
Dok.: 2233515

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Skærpelse af afsoningsvilkårene for udvisningsdømte indsatte) (L 130), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. februar 2017.

Søren Pape Poulsen

/

Casper Grue Jensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Skærpelse af afsøningsvilkårene for udvisningsdømte indsatte) (L 130):

”Vil ministeren, med henvisning til forslaget om, at der ikke længere skal tilbydes vederlagsfri behandling mod stofmisbrug, med mindre særlige forhold taler herfor, oplyse, hvor mange udvisningsdømte der i 2016 har været i stofmisbrugsbehandling, og hvor mange af disse, man vurderer ville have været afskåret herfra, med de nye bestemmelser?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen har til brug for besvarelsen foretaget et træk i kriminalforsorgens klientsystem og kan oplyse, at der i 2016 er registreret 51 udvisningsdømte afsøner, der deltog i et socialt behandlingsforløb mod stofmisbrug i et fængsel eller arresthus. Tre af disse har deltaget i mere end ét behandlingsforløb.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslag L 130, skal udvisningsdømte fortsat tilbydes vederlagsfri social behandling mod stofmisbrug, hvis særlige forhold taler herfor, herunder navnlig hvis der er udsigt til, at den udvisningsdømte skal afsone i lang tid, inden der kan ske løsladelse og udsendelse til hjemlandet, eller den pågældende kan overføres til fortsat afsøning i hjemlandet. Derudover bør der samtidig være konkrete grunde, der taler for, at behandling tilbydes. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis det vurderes nødvendigt af hensyn til den indsattes helbred eller for at gøre den indsatte i stand til at indgå i en dagligdag i fællesskab med andre indsatte og personale samt være beskæftiget ved arbejde i fængslet.

Direktoratet foretager ikke en sådan systematisk registrering af indsattes helbredsmæssige eller øvrige forhold under indsættelsen, at det er muligt at vurdere, i hvor mange tilfælde der – i overensstemmelse med betingelsen i lovforslaget - forelå konkrete grunde, som talte for, at de pågældende udvisningsdømte, der modtog behandling i 2016, også ville være berettiget til behandling efter de nye bestemmelser.”